

Lenin'e Mektup

Pyotr Kropotkin

21.12.1920

Dmitrov (Moskova ili)
21 Aralık 1920

Saygıdeğer Vladimir Illich,

Izvestiia ve Pravda'da, Sovyet hükûmetinin, Savinkov'un gruplarındaki SR'ları [Sosyalist Devrimci Parti üyeleri], milliyetçi ve stratejik merkezden Beyaz Muhafızları ve Wrangel'in subaylarını rehin olarak tutacağına; sovyet liderlerinden herhangi birine karşı suikast girişiminde bulunulması durumunda bu rehinelere "acımadan katledeceğine" dair bir duyuru yayımlandı.

Etrafında, böyle tedbirlerin Ortaçağ'ın ve din savaşlarının en kötü dönemlerine dönüş anlamına geleceğini, ve komünist ilkeler üzerine kurulu bir toplum yaratma görevini üstlenmiş bir halkın bunu hak etmediğini yoldaşlarına hatırlatabilecek ve açıklayabilecek tek bir kişi bile yok mu? Komünizmin geleceğini önemseyen kimse böyle tedbirler almaya yanaşamaz.

Rehinin ne olduğunu sana kimsenin açıklamamış olması mümkün müdür? Bir rehine, herhangi bir suçtan dolayı hapsedilmez. Düşmana şantaj yapabilmek için rehin tutulur. "Bizden birini öldürürseniz, biz de sizden birini öldürürüz." Ama bu bir adamı her sabah darağacına götürüp geri döndürmek, "Biraz daha bekle, bugün değil..." demek değil midir?

Yoldaşların, bunun rehineler ve aileleri için işken-
cenin geri getirilmesi olduğunu anlamıyorlar mı?

Birinin çıkıp bana iktidardaki insanların da ko-
lay hayatlar sürmediklerini söylemesini bekliyorum.
Günümüzde, kralların arasında bile suikast olasılı-
ğını “meslekî bir tehlike” sayan kimseler var.

Ve devrimciler, hayatlarını tehdit eden mahke-
melere karşı kendilerini savunma sorumluluğunu üst-
leniyorlar. Louise Michel bu yolu seçti. Ya da Mala-
testa ve Voltairine de Cleyre’nin yaptığı gibi, işkence
görmeyi reddediyorlar.

Krallar ve papalar bile rehin almak gibi barbarca
öz savunma yöntemlerini reddediyorlar. Yeni bir ha-
yatın havarisleri ve yeni bir toplumsal düzenin mi-
marları nasıl olur da düşmanlarına karşı böyle bir
öz savunma yöntemini benimseyebilirler?

Bu, komünist deneyi başarısız bulduğunuz ve de-
ğerli gördüğünüz sistemi değil, kendinizi kurtarmayı
amaçladığınız anlamına gelmez mi?

Yoldaşların, sizin, komünistlerin, (hatalarınıza
rağmen) gelecek için çalıştığınızın farkında değiller
mi? Ve bu yüzden ilkel teröre çok yakın eylemlerde
bulunarak çalışmanızı lekelememeniz gerektiğinin?
Geçmişteki devrimciler tam da bu eylemleri ger-
çekleştirdikleri için yeni komünist çalışmalar çok
zorlaşıyor.

En iyilerinizin gözünde, komünizmin geleceğinin, hayatlarınızdan daha değerli olduğuna inanıyorum. Bu gelecek hakkındaki hayaller, sizi bu tedbirlerden vazgeçmeye itmeli.

Ciddi eksikliklerine rağmen (ve ben, bildiğın gibi, onların çok iyi farkındayım), Ekim Devrimi muazzam bir gelişmeyi sağladı. Batı Avrupa'daki insanların düşünmeye başladıklarının aksine, toplumsal devrimin imkânsız olmadığını gösterdi. Ve tüm kusurlarına rağmen, eşitliğe doğru, geçmişe dönüş girişimleriyle aşındırılmayacak bir şekilde ilerleme kaydediyor.

O zaman neden devrim, sosyalizme ya da komünizme özgü olmayan, eski düzen ve kargaşayı, sınırsız, her şeyi yiyen bir otoriteyi temsil eden kusurlarla, onu yıkıma sürükleyen bir yola itiliyor?

P. Kropotkin

Anarşist Kütüphane

Pyotr Kropotkin
Lenin'e Mektup
21.12.1920

07.09.2022 tarihinde şuradan alındı:

marxists.org/turkce

Çeviri: Deniz Muratlı

İngilizce Aslı: Letter To Lenin

tr.anarchistlibraries.net